حتی مدیران میراث و گردشگری با قنات‌ها آشنا نیستند؛

مصایبِ قنات‌هایی که ثبت جهانی شده‌اند

- مدیر پایگاه جهانی قنات‌های ایران با اشاره به پرچالش‌ترین قنات‌های ثبت جهانی شده ایران گفت: برای مدیریت این قنات‌ها با کمبود نیروی متخصص در استان‌ها روبه رو هستیم. ضمن آنکه هنوز مدیران ما شناخت کافی در خصوص قنات ندارند.

> **قنات ایرانی عبارتست از مجموعه قنات‌های کشور ایران که در فهرست میراث جهانی یونسکو در نشست استانبول در تاریخ ۱۵ ژوئیه ۲۰۱۶ میلادی به ثبت جهانی یونسکو رسیده‌اند. این مجموعه جهانی به عنوان بیستمین اثر جهانی کشور ایران شناخته می‌شود.**

گروه گردشگری –قنات ایرانی عبارتست از مجموعه قنات‌های کشور ایران که در فهرست میراث جهانی یونسکو در نشست استانبول در تاریخ ۱۵ ژوئیه ۲۰۱۶ میلادی به‌ثبت جهانی یونسکو رسیده‌اند. این مجموعه جهانی به عنوان بیستمین اثر جهانی کشور ایران شناخته می‌شود. طبق آمار، تعداد قنات‌های فعال ۳۶ هزار و ۳۰۰ رشته بوده و مجموع طول کوره‌های قنات ۲۱ هزار و ۷۸۰۰ کیلومتر و مجموع طول میله‌های قنات ۱۵۸ هزار و ۲۶۸ کیلومتر تخمین زده شده است. قنات زارچ با قدمت بین ۲۰۰۰ تا ۳۰۰۰ سال و با ۷۱ کیلومتر طول به عنوان یکی از بلندترین قنات‌های ایران شناخته می‌شود. عمیق‌ترین مادر چاه نیز در شهرستان گناباد با نام قنات قصبه قرار دارد که تاریخ حفر آن به دوره هخامنشی می‌رسد. حسین راعی (مدیر پایگاه جهانی قنات‌های ایران) با اشاره به آن که دفتر پایگاه میراث جهانی قنات‌های ایران در کاخ گلستان مستقر است، گفت: در حال حاضر ۱۱ قنات در ۶ استان زیر مجموعه پایگاه میراث جهانی قنات‌های ایران هستند. وظیفه پایگاه ستادی که در تهران مستقر است، پایش و حفاظت از این قنات‌ها است. بیشتر فعالیت‌های ما نیز معطوف به حفاظت فیزیکی و کالبدی از قنات‌ها و ایجاد خدمات و امکانات گردشگری در سایت‌های مرتبط با قنات می‌شود. هر قنات دارای عرصه و حریم مصوب ملی و مصوب جهانی جهانی است که بر اساس ضوابط و مقرراتی که در نقشه عرصه و حریم مشخص و تعیین شده در استان‌ها مورد حفاظت قرار می‌گیرند. او ادامه داد: پایگاه میراث جهانی قنات‌های ایران دارای هیئت راهبردی است که متشکل از اساتید این حوزه در رشته‌های مختلف از جمله معماری و شهرسازی، قنات و آب؛ حفاظت و مرمت می‌شود. این هیئت تمام موضوعات فنی که باید در خصوص آن‌ها مشورت و تصمیم گیری شود را مورد بررسی قرار می‌دهد. در عین حال هر قنات در استان‌های مختلف دارای یک مدیر محلی است. راعی با اشاره به ساختار قنات تصریح کرد: قنات دارای ساختار طبیعی، ساختار هیدرولیک و ساختار تاریخی و فرهنگی است. به این معنا که از یکسو به لحاظ سیستم مدیریت با ارگان‌ها و سازمان‌ها یا وزارتخانه‌هایی مانند وزارت نیرو و آب منطقه طرف هستیم که مستندسازی و نقشه برداری و حفاظت از حوزه آب در قنات را برعهده دارند و از دیگر سو با جهاد کشاورزی رو به رو هستیم که حفاظت و مرمت کالبد قنات‌ها برعهده این مجموعه است. همچنین از آنجا که برخی از این قنات‌ها وقفی هستند با اوقاف نیز تعامل داریم. این استاد دانشگاه اظهار کرد: قبل از آنکه این قنات‌ها به ثبت جهانی برسند، وزارت میراث و گردشگری تفاهم نامه‌ای با هر یک از ارگان‌های مرتبط تنظیم کرد که در آن وظیفه هر یک مشخص شده بود. وظیفه وزارت میراث و گردشگری به عنوان ناظر عالی حفاظت از قنات، این است که شاکله قنات و هر موضوعی که با میراث فرهنگی، رویدادهای فرهنگی، آداب و رسوم، آیین‌ها و سنت‌های مرتبط با قنات، گردشگری و □ ارتباط پیدا کند را مورد حفاظت قرار دهد. وزارت میراث فرهنگی سالانه اعتباری را به پایگاه میراث جهانی قنات‌های ایرانی اختصاص می‌دهد که با توجه به گستردگی و فراوانی موضوع قنات بسیار اندک است. هرچند هر یک از نهادها و ارگان‌ها سعی دارند تا وظایف خود را انجام دهند، اما واقعیت آن است که توان همه نسبت به گستردگی قنات‌ها کم است. او در ادامه در خصوص اقداماتی که تاکنون بر اساس خواسته‌های میراث جهانی در حوزه قنات‌های ایران انجام شده است، گفت: ایجاد دفاتر پایشی در محل سایت‌ها یکی از فعالیت‌های این پایگاه است. می‌توان گفت تاکنون موفق شدیم این دفاتر پایشی را در تمام استان‌های دارای قنات ثبت جهانی ایجاد کنیم. از طریق تجهیزات و امکاناتی که در این مراکز وجود دارد می‌توانیم وضعیت قنات‌ها را پایش و مستندنگاری کنیم. همچنین وب‌سایتی را طراحی کردیم که اطلاعات ۱۱ قنات ثبت جهانی شده ایران در این وبسایت در دسترس علاقه‌مندان قرار دارد. البته هنوز امکان بازدید مجازی در این وبسایت مهیا نیست و تعداد کمی از قنات‌ها مانند قنات قصبه امکان بازدید مجازی برایش فراهم است. مدیر پایگاه میراث جهانی قنات‌های ایران معتقد است: قنات دارای موضوعات پیچیده‌ای در حوزه گردشگری است؛ چرا که مردم هنوز با این موضوع آشنا نیستند و برایشان سوال است که چگونه می‌توانند از قنات دیدن کنند. سعی ما بر آن است تا دالان‌های ورودی قنات‌ها را برای حضور گردشگران و بازدید آن‌ها آماده کنیم تا بتوانند در حین دیدن دیوارهای قنات، آبی که زیر آن در حرکت است را ببینند. یک راهنما نیز در این بخش حضور دارد و تمام آنچه که در قنات می‌توان مورد بازدید قرار داد را برای گردشگران توضیح می‌دهد. چنین امکاناتی در قنات قصبه، وزوان، قنات‌های دوقلوی اکبرآباد و قاسم‌آباد بروات مهیا است حتی در قنات زارچ و حسن آباد نیز با تعداد زیادی پایاب روبرو هستیم که گردشگران می‌توانند از این بخش‌های قنات دیدن کنند. توسعه گردشگری در قنات‌ها و معرفی هرچه بیشتر آن‌ها به بازدیدکنندگان نیازمند اعتبارات ویژه است که قطعاً با یک میلیارد تومان اعتباری که در سال برای ۱۱ قنات اختصاص یافته و تقریبا می‌توان گفت به هر کدام ۱۰۰ میلیون تومان می‌رسد، کافی نخواهد بود. می‌توان گفت ۱۰۰ میلیون تومان صرف حقوق کارکنان می‌شود. این عضو هیئت علمی دانشکده معماری و شهرسازی دانشگاه علم و صنعت اذعان داشت: معتقد هستم اطلاعات ما چه در بخش مدیریتی چه در بخش عمومی جامعه در خصوص قنات، بسیار اندک است. این در حالی است که قنات یکی از میراث‌های مدیریت آب ایرانی‌های باستان به حساب می‌آید و همچنان در بسیاری از مناطق کشور در حوزه کشاورزی مورد استفاده قرار می‌گیرد. جهاد کشاورزی نیز درصدد احیای قنوات است. او یادآور شد: سعی ما بر آن است تا در مرحله‌های اولیه مدیران وزارتخانه را با موضوع قنات و اهمیت آن آشنا کنیم. چراکه به آن اندازه که به تخت جمشید و پاسارگاد یا گنبد سلطانیه اهمیت داده می‌شود، قنات‌ها مورد توجه نیستند. مدیران حتی در سطح وزارتخانه میراث و گردشگری نیز با قنات‌ها آشنایی ندارند. قنات یک موضوع علمی است که بیشتر می‌توان سراغ آن را در کتابها و مقالات گرفت و یک موضوع عمومی نیست که مردم و عموم جامعه درباره آن صحبت کنند. سعی ما بر آن است تا با معرفی هرچه بیشتر قنات به عموم جامعه به اهمیت آن بپردازیم بتوانیم حمایت‌های مالی را برای حفظ این میراث کهن جذب کنیم. راعی در خصوص چالش‌هایی که در پایگاه میراث جهانی قنات‌های ایران با آن روبرو هستند نیز گفت: در استان‌ها همکاری لازم وجود دارد، اما بیشترین چالشی که در استان‌ها با آن روبرو هستیم منابع انسانی است. در واقع می‌توان گفت نیروی متخصص در استان‌ها کم داریم و اگر بخواهیم مدیری را جابجا کنیم با کمبود نیروی انسانی متخصص در وزارتخانه میراث و گردشگری روبه‌رو هستیم. دعوت از نیروی متخصص خارج از وزارتخانه نیز ملزم به تامین منابع مالی است که وجود ندارد. در عین حال در قنات مون و وزوان با چالش‌های متعددی روبرو هستیم. این دو قنات در فاصله بسیار نزدیکی با یکدیگر و در دو شهر چسبیده به هم قرار دارند که با موضوعات اجتماعی در خصوص مالکیت و تملک این قنات‌ها روبرو هستیم. مسئولین شهری و جوامع محلی که در کنار این قنوات زندگی می‌کنند با یکدیگر مشکلات حقوقی و مالکیتی دارند. تمام این مشکلات مدیر میراث فرهنگی را درگیر می‌کند در حالیکه تمام این چالش‌ها پیش روی او است. او در خصوص تاثیر ثبت قنات‌های ایران در فهرست میراث جهانی یونسکو و معرفی آن به گردشگران عرصه بین‌الملل گفت: هنوز قنات‌های‌مان بلیت‌فروشی ندارند. این در حالی است که باید آمار رسمی بازدیدها از بلیت فروشی اخذ شود. شرایط بلیت‌فروشی نیز باید توسط استان‌ها مهیا شود. بیشترین اعتبارات را لازم داریم تا این مهم محقق شود چراکه بتوانیم در کنار قنات سالنی برای معرفی داشته باشیم و بلیت فروشی الکترونیکی انجام دهیم تا بتوانیم آمار دقیقی از بازدیدکنندگان ارائه دهیم. در حال حاضر چنین آمارهایی وجود ندارد. اما می‌دانیم که از برخی از این قنات‌ها مانند زارچ در یزد بازدیدهای متعددی صورت می‌گیرد و حتی مقالاتی نیز در مجلات خارجی در این خصوص منتشر می‌شود. حتی برخی از این گردشگران به ایران سفر می‌کنند تا قنات را از نزدیک ببینند. این امر در قنات قصبه نیز مشهود است. به صورت غیر رسمی می‌دانیم که این بازدیدها انجام می‌شود و در شهرهای گردشگرپذیر مانند یزد بیشتر است. مدیر پایگاه میراث جهانی قنات‌های ایران در پاسخ به این سوال که آیا برنامه‌ای برای تعریف بسته سفر مخصوص بازدید از قنات‌های ایران در نظر دارند، گفت: امسال اعتباری هر چند اندک به تمام قنات‌ها اختصاص دادیم تا طرح جامع گردشگری را تهیه کنند. در حال حاضر طرح جامع گردشگری قنات وزوان و میمه تهیه شده و نیاز است تا جلسه هیئت راهبردی آن برگزار شود. این کار در قصبه انجام شده و در ابراهیم آباد اراک و یزد نیز در حال انجام است. توصیه میراث جهانی نیز به ما آن بود که بعد از ایجاد دفاتر پایشی هر یک از این دفاتر دارای طرح ساماندهی باشد و طرح جامع گردشگری نیز لازم الاجرا خواهد بود. امیدوار هستم تا سال آینده بیشتر قنات‌هایی میراث جهانی ایران دارای طرح جامع گردشگری شده باشد. عموما گردشگران خارجی کتابچه میراث جهانی را با خود به همراه دارند و با توجه به آن که قنات‌های ایران در فهرست میراث جهانی یونسکو ثبت شده‌اند نام و محل آن‌ها در این کتاب جانمایی شده است. بیشترین گردشگران به ایران سفر می‌کنند تا آثار میراث جهانی را ببینند. البته ممکن است برخی از قنات‌ها مانند ابراهیم آباد اراک از منظر گردشگران خارجی خیلی دیده نشود اما سایر آثار در مکان‌های قرار دارند که علاوه بر شهرت جهانی در استان‌های گردشگرپذیر قرار دارند. او در خصوص انجام کاوش و خواناسازی در قنات‌های میراث جهانی ایران نیز گفت: بر اساس اولویت‌هایی که معرفی کرده‌ایم و مرکز میراث جهانی نیز از ما می‌خواهد، کاوش در اولویت قرار ندارد. تا زمانی که اولویت‌های نخست را انجام ندهیم لایه‌های باستان‌شناسی را باز نخواهیم کرد. نباید فراموش کرد که قنات‌ها ظرفیت‌های بسیاری برای فعالیت‌های باستان‌شناسی دارند و تاکنون در حوزه باستان‌شناسی قنات فعالیت‌های بسیار اندکی در کشور انجام شده است. با این وجود نیاز است تا در مرحله نخست اطلاعات موجود را ساماندهی و دسته‌بندی و جمع‌بندی کنیم سپس به سایر فعالیت‌ها بپردازیم. برخی قنات‌ها در مناطق خراسان، یزد، کرمان، اصفهان و استان مرکزی در فهرست آثار جهانی ثبت شده‌اند. قنات قصبه گناباد عمیق‌ترین قنات ایران است که مادر چاه آن ۳۵۰ متر عمق دارد و حتی زلزله‌های بزرگ نیز تاکنون به آن آسیبی نرسانده است. قنات بلده فردوس در خراسان جنوبی از آثار دوره ساسانی است که بخش‌های عمده‌ای از زمین‌های کشاورزی نزدیک شهر فردوس را آبیاری می‌کند. این قنات دربرگیرنده ۱۶ قنات، ۲ چشمه و مقداری آب‌های سرگردان است. قنات زارچ یزد طولانی‌ترین قنات ایران با طول ۱۰۰ کیلومتر و ۲۱۱۵ حلقه چاه است. قدمت قنات زارچ را مربوط به ۲ تا ۳ هزار سال پیش و دوران پیش از اسلام و دوره ساسانی می‌دانند. قنات مون در اردستان تنها قنات دو طبقه جهان است که حدود ۸۰۰ سال پیش احداث شده است. این قنات چاه‌های مشترک ولی مادر چاه‌ها و مظهر متفاوت دارد. در هر طبقه این قنات آبی مستقل جریان دارد به گونه‌ای که آب هیچ‌یک به دیگری نفوذ نمی‌کند. قنات حسن‌آباد مهریز در مهریز استان یزد با قدمت هفتصدساله به دوره میانی اسلامی یعنی قرن هشتم برمی‌گردد و در فهرست آثار ملی کشور نیز ثبت شده است. قنات وزوان در شهر وزوان و قنات مزدآباد در شهر میمه به دلیل دارا بودن سدهای زیرزمینی به فهرست یونسکو راه پیدا کردند. قنات جوپار کرمان قنات گوهر ریز جوپار قدمتی ۷۵۰ساله از دوران صفویه دارد و درمجموع با ۳ هزار و ۵۵۶ متر طول با ۱۲۹ حلقه چاه و در ۶ رشته با دبی آب ۶۰ لیتر در ثانیه حدود ۳۳۰ هکتار اراضی باغ شهر جوپار را آبیاری می‌کند. قنات ابراهیم‌آباد اراک جزء قدیمی‌ترین قنات‌های کشور است که تاریخچه آن به قرون اولیه اسلامی برمی‌گردد و تفاوت آن از سایر قنات‌ها پیشینه و قدمت تاریخی بالای آن است. قنات‌های قاسم‌آباد و اکبرآباد شهرستان بم نیز به دلیل دوقلو بودن در فهرست یونسکو ثبت شدند.

مدیر پایگاه میراث‌جهانی تخت‌جمشید خبر داد:

تکمیل بررسی‌های باستان‌شناسی حریم تخت جمشید

گروه گردشگری –مدیر پایگاه میراث‌جهانی تخت‌جمشید با اعلام موفقیت آمیز بودن تهیه نقشه باستان‌شناسی شهرستان مرودشت، گفت: موفق به تکمیل بررسی‌های باستان‌شناسی و شناسایی آثار باقیمانده در محدوده حریم تخت جمشید در وسعتی بالغ بر ۸۵ هزار هکتار شدیم. حمید فدایی با اعلام این خبر نتایج این اقدامات را در راستای تکمیل اطلاعات نقشه باستان‌شناسی منطقه دانست و گفت: بررسی‌های باستان‌شناسی منطقه تخت‌جمشید در حدود ۷۰ سال قبل توسط لوئیس واندنبرگ آغاز و در دهه‌های بعد توسط ویلیام سامنر، عباس علیزاده، رمی بوشالا و علی اسدی دنبال شده است.

او افزود: اگر چه در طول سال‌ها بررسی، محوطه‌های فراوانی مورد شناسایی و مطالعه و گاه‌نگاری قرار گرفته‌اند، اما تکمیل این بررسی‌ها و از جمله بازنگری محوطه‌های بررسی شده پیشین از سال ۱۳۹۶ تا کنون طی سه فصل بررسی باستان‌شناسی در محدوده حرایم تخت‌جمشید به سرپرستی وحید بارانی و همکاری دیگر اعضای باستان‌شناس و مستندنگاری پایگاه انجام شده است. عضو هیأت علمی پژوهشگاه میراث‌فرهنگی و گردشگری تصریح کرد: امید می‌رود با پیاده‌سازی تمام اطلاعات بررسی‌های انجام شده از گذشته تا کنون طی چند ماه آتی بتوانیم به نقشه جامع و یکپارچه باستان‌شناسی منطقه دست یابیم. او خاطرنشان کرد: چنین نقشه‌ای می‌تواند توالی گاه‌نگاری منطقه را به ما ارائه دهد که به ویژه در شناخت تاریخی دشت مرودشت حائز اهمیت فراوانی است و همچنین با وجود چنین نقشه‌ای می‌توان مدیریت بهتری روی حفاظت از محوطه‌های تاریخی به‌ویژه در ارتباط با اجرای طرح‌های زیرساختی و توسعه‌ای در منطقه اعمال کرد.

وحید بارانی، کارشناس گروه باستان‌شناسی پایگاه میراث جهانی تخت‌جمشید و سرپرست بررسی تهیه نقشه باستان‌شناسی دشت مرودشت نیز در ادامه از پایان این فصل و ارائه دستاوردهای این اقدامات به پژوهشگاه میراث‌فرهنگی و گردشگری کشور خبر داد و گفت: فصل سوم بررسی و شناسایی دشت مرودشت به‌منظور تهیه نقشه باستان‌شناسی شهرستان دربرگیرنده حریم درجه سه مجموعه جهانی تخت‌جمشید و شهرستان مرودشت است. او با اشاره به شناسایی ۲۶۰ اثر و محوطه تاریخی در نقاط مختلف شهرستان مرودشت، افزود: در فصل جاری ۲۶۰ محوطه شناسایی شد که در این فصل، بررسی‌ها بیشتر دامنه غربی کوه حسین، کوه میان قلعه، استخر، کوه ایوب، کوه مجد آباد و دشت‌های ابرج و رامجرد را در بر گرفته است. سرپرست بررسی و تهیه نقشه باستان‌شناسی با تاکید بر به کارگیری اطلاعات به دست آمده در شناخت بهتر و بیشتر آثار تاریخی، بیان کرد: با توجه به پراکنش نسبتاً فراوان محوطه‌های باستانی در دشت مرودشت، با تهیه نقشه‌های GIS و نیز پیوست این نقشه‌ها با یکدیگر می‌توان اقدام به تهیه یک نقشه منسجم باستان‌شناسی کرد که در نتیجه به شناخت بهتر و بیشتر الگوهای استقراری در این ناحیه منجر می‌شود. بارانی در رابطه با پراکنش آثار تاریخی در دامنه کوه‌ها اظهار کرد: بیشترین تپه‌ها و محوطه‌های باستانی در دامنه کوه به شکل استقرارگاه‌های موقت کوچ‌نشینی و تک دوره‌ایی، و در دشت به شکل تپه‌های بزرگ و کم ارتفاع قرار دارد که توالی فرهنگی از دوره نوسنگی تا دوران اسلامی را شامل می‌شود. او ادامه داد: بیشترین گستردگی آثار این فصل مربوط به مناطق کوهستانی است که در این میان از جمله مهمترین آنها غارها و پناهگاه‌های صخره‌ایی از دوره پارینه سنگی تا دوران تاریخی هستند که در کوه‌های مجدآباد، کوه حسین و کوه ایوب و گلدشت علیا گسترده شده‌اند. این باستان‌شناس در پایان گفت: در همین فصل از بررسی در دامنه کوه‌ها آثاری از استودان‌ها و گورستانهایی از دوران صفویه تا دوران معاصر مربوط به کوچ‌نشینان و عشایر منطقه شناسایی شد و بیشترین آثار نقوش صخره‌ای در دامنه باختری کوه ایوب به‌نام سینه کوه قرار گرفته است که این نقوش صخره‌ای توالی فرهنگی از دوران مس سنگ تا دوران اسلامی را در بر می‌گیرد.

عکس‌هایی تماشایی و جالب از گذشته و حال برخی شهرهای جهان

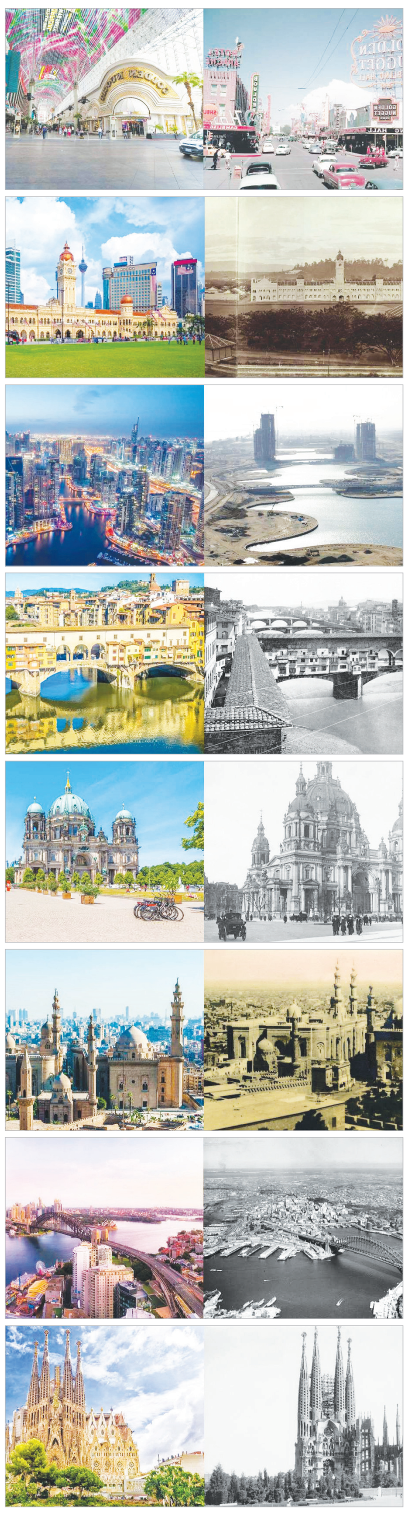

گروه گردشگری –تصاویر قدیمی و جدید برخی از شهرهای جهان را در این گزارش ببینید؛ عکس‌هایی که نشان از پیشرفت چشمگیر برخی شهرها داشته‌اند. آن زمان و اکنون: از ۱۰۰ سال قبل تا به امروز شاهد پیشرفت‌های زیادی در معماری، برنامه ریزی شهری، مهندسی و فناوری بوده ایم. بنابراین جای تعجب نیست که مناطق شهری نیز به سرعت در حال تغییر باشند. در اینجا به زمان گذشته سفر می‌کنیم تا تصاویر تاریخی از بزرگ‌ترین شهرهای جهان را به شما نشان دهیم و متوجه شویم این شهرها چه تغییری کرده‌اند.

لندن (انگلیس): ما متوجه می‌شویم که ساحل رودخانه تایمز با دودکش کارخانه‌های زیادی پوشیده شده است. کناری وارف در کنار جزیره سگ ها، لایم هاوس و صنوبر از شلوغ‌ترین اسکله‌های جهان بودند. کناری وارف در قرن ۲۱ کاملا متفاوت به نظر می‌رسد. مدت هاست که دودکش‌های کارخانه‌ها جای خود را به آسمان خراش‌های فوق مدرن داده‌اند. در حالی که کالج نیروی دریایی سلطنتی قدیمی انگلستان و خانه ملکه همچنان باقی مانده‌اند. اسکله‌های قدیمی به عنوان مراکز مالی لندن و منطقه تجاری قابل توجه، در نظر گرفته شده‌اند. پیشرفت در اینجا به قدری سریع است که تا سال ۲۰۱۹، ۷۶ آسمان خراش جدید در مرکز لندن ساخته شدند.

لاس وگاس: در سال ۱۹۵۳ گلدن ناگت یکی از (تفریحگاه‌هایی که هنوز در شهر باز است)، نمادی از لاس وگاس بود. منطقه‌ای که این تفریحگاه در آن قرار دارد محل هتل‌های آپاچی، الکورتز و مینت است. پس از مدتی لاس وگاس با یک برنامه توسعه شهری بزرگ شد و امروز خیابان فرمنت بسیار متفاوت به نظر می‌رسد. اگرچه تفریحگاه گلدن ناگت هنوز باز است و هتل‌های اطراف آن از سال ۱۹۵۳ کاملا بسته شده‌اند، از سال ۱۹۹۵ یک مرکز خرید با جاذبه‌ها و تفریحگاه‌های جدید ظاهر خیابان فرمنت را کامل تغییر دادند.

کوالالامپور (مالزی): ساختمان اداری دولتی که در ابتدا برای استقرار دولت استعماری انگلیس در کوالالامپور ساخته شده بود، در سال ۱۸۹۷ افتتاح شد. ساختمان‌های تزئین شده بزرگ‌ترین نماد کوالالامپور آن زمان بودند. پس از اعلام استقلال مالزی از انگلیس، رشد این کشور سرعت گرفت. مدتی نگذشت که برج‌های پتروناس و کوالالامپور در افق شهر دیده شدند. از آن زمان به بعد دفاتر دولتی به ساختمان سلطان عبد الصمد تغییر نام دادند و در حال حاضر این ساختمان وزارت ارتباطات و چند رسانه‌ای و وزارت گردشگری و فرهنگ مالزی را در خود جای داده است.

سانفرانسیسکو (آمریکا): اگرچه برخی از ساختمان‌های بلند شهر سانفرانسیسکو قبلا در منطقه اقتصادی شهر ظاهر شده بودند، اما پروژه‌های برنامه ریزی شهری در دهه ۱۹۵۰ و ۱۹۶۰ روی بازسازی گسترده محله‌ها و ساخت آزادراه‌های جدید تمرکز داشت. حدود هفتاد سال بعد رشد سانفرانسیسکو آشکار شد.

شانگهای (چین): بلوار معروف باند در امتداد ساحل رودخانه هوانگ پو بسیاری از ساختمان‌های سبک اروپایی را در خود جای داده است. تقریباً یک قرن بعد منظره شانگهای کاملاً متفاوت شد. اگرچه برخی از ساختمان‌های مربوط به سال ۱۹۲۷ هنوز وجود دارند، بقیه شهر تغییر زیادی کرده است.

برلین (آلمان): کلیسای جامع برلین از قرن ۱۵ میلادی تا به امروز یکی از تاریخی ترین و مهم‌ترین مکان‌های برلین به حساب می‌آید. این ساختمان تاریخی در جنگ جهانی دوم آسیب‌های زیادی دید و بازسازی آن تا سال ۱۹۷۵ آغاز نشد.

دبی (امارات متحده عربی): دبی که در اوایل قرن ۱۸ به عنوان یک دهکده ماهیگیری تأسیس شد، برای رسیدن به شرایط فعلی خود راهی طولانی را طی کرده است. این شهر قبل از کشف نفت به دلیل همسایگی با ایران، نقش مهمی به عنوان یک مکان تجاری داشت. شهر دبی پس از کشف نفت نیز رشد بی وقفه‌ای کرد.

فلورانس (ایتالیا): شهر فلورانس در طول جنگ جهانی دوم به مدت یک سال توسط آلمان اشغال شد. آلمانی ها قصد داشتند در سال ۱۹۴۴ همه پل‌های روی رودخانه آرنو را از بین ببرند. پل پونته وچیو در آن زمان تخریب نشد، زیرا یک ژنرال آلمانی متوجه شد که این پل ارزش تاریخی زیادی دارد. در حالی که برخی از شهرهای جهان با گذشت هر دهه چهره خود را تغییر می‌دهند. دیدن فلورانس تقریبا همان طور که در سال ۱۸۹۳ بود، بسیار دلچسب است.

قاهره (مصر): قاهره، شهر بسیار مهم و تاریخی مصر باستان است. اگرچه شهر به مرور زمان تغییر کرده است، اما یکی از مهم‌ترین بناهای تاریخی آن باموفقیت امتحان زمان را پشت سر گذاشته و امروز همچنان دیده می‌شود.

سیدنی (استرالیا): سیدنی، پر جمعیت‌ترین شهر استرالیا دارای یک تاریخ پر فراز و نشیب است. این شهر در زمان‌های منتهی به قرن ۱۹ تثبیت شد و خود را به عنوان یک مرکز مهم فرهنگی و اقتصادی مطرح کرد، اما پل نمادین بندر آن در ماه می سال ۱۹۳۲ افتتاح شد. شهر سیدنی حالا از نظر ابعاد بزرگ شده و منطقه تجاری مرکزی آن اکنون توسط آسمان خراش‌ها و ساختمان‌های بلند تعریف شده است. همچنین در اطراف بندر آن تغییراتی دیده می‌شود.

نیویورک: تعداد کمی از مکان‌های نیویورک با تغییر اساسی روبرو شده‌اند. منطقه تایمز شهر نیویورک در ابتدا دهکده‌ای کوچک بود که در اواخر دهه ۱۸۰۰ به مرکز صنعت تولید کالسکه نیویورک تبدیل شد. میدان تایمز شهر نیویورک پس از اتمام جنگ‌های جهانی رشد چشمگیری داشت و به مرکز جشن‌های سال نو تبدیل شده است. این جاذبه یکی از مهم‌ترین مکان‌های گردشگری نیویورک به حساب می‌آید.

پاریس (فرانسه): طاق پیروزی یکی از مشهورترین مکان‌های دیدنی پایتخت فرانسه است. این طاق یادبود سربازان فرانسوی است که در جنگ‌های انقلابی و ناپلئونی فرانسه جنگیدند و کشته شدند. خیابان‌های پر برگ و ساختمان‌های معمولی پاریس با پنجره‌های فرانسوی همچنان در جای خود قرار دارد. در واقع به نظر می‌رسد منطقه‌ای که طاق پیروزی در آن قرار گرفته است، برخلاف بسیاری از مکان‌های دیگر پاریس تغییر کمی کرده است.

بارسلون (اسپانیا): هیچ اثری از آثار آنتونی گائودی مشهورتر و چشمگیرتر از نقشه او برای ساگرادا فامیلیا نیست. کار روی این بنای تاریخی در سال ۱۸۸۲ آغاز شد. ۶۰ سال بعد، حدود سال ۱۹۴۰ ساگرادا فامیلیا به تصویر کشیده شده است. ساگرادا فامیلیا امروز تفاوت زیادی با بنای اولیه‌اش دارد.

غذا دادن به پرندگان ممنوع

شرکت عمران، آب و خدمات منطقه آزاد کیش

اگر امروزه پرندگان در نظام طبیعت باقی مانده‌اند، محصول هزاران، بلکه میلیون‌ها سال سازگاری با سختی ها و شرایط متفاوت کره زمین است.

غذا دادن به پرندگان در فصول مختلف سال از روی دلسوزی، برعکس آنچه عموم مردم می‌اندیشند نه تنها به سود پرندگان نیست بلکه به زیان آن‌ها می باشد.

در واقع غذا دادن مستمر به پرندگان، موجب اهلی شدن و همچنین خلل در نظام طبیعت و اکو سیستم با توجه به حشره خوار بودن این گونه از حیوانات خواهد شد و باعث می‌شود که این پرندگان به شرایط جدید یعنی آماده بودن غذا عادت کنند و حتی در بسیاری از موارد به دلیل قرار گرفتن در شرایط سخت بمیرند.

خیلی از افراد به لحاظ احساسی این کار را بسیار دوست دارند؛ اما از عواقب آن آگاه نیستند.

وقتی ما به یک پرنده غذا رسانی می‌کنیم، چند مشکل به وجود می‌آید. نخست این که رژیم غذایی آن را تغییر می‌دهیم. به طور مثال یک پرنده در طبیعت درصد معینی کربوهیدرات می‌خورد و بقیه را به صورت پروتئین از حشرات تغذیه می‌کند، وقتی که ما برنج و نان به آنها می‌دهیم کربوهیدرات بدنشان بالا می‌رود که این تغییر رژیم غذایی در دراز مدت برای پرندگان مشکل ایجاد می‌کند؛ در حالی که پرندگان نقش مهمی در دفع حشرات دارند؛ بنابراین برای طبیعت هم مشکل ایجاد می‌کنند.

نکته دیگر این که وقتی ما به پرندگان غذا می‌دهیم، آنها را در یک نقطه جمع می‌کنیم و اگر یکی از آنها بیماری داشته باشد، از این طریق به بقیه پرندگان هم انتقال داده می‌شود.

در پایان لازم است به این نکته مهم نیز توجه شود یکی از راه های مبارزه با موش ها که ناقل حداقل ۳۵ نوع بیماری به انسان ها می باشند، محدود سازی دسترسی این حیوان به غذا می باشد، در صورتی که همیشه از باقیمانده غذاهای قرار داده شده برای پرندگان تغذیه می کنند و این موضوع موجب بقاء و ازدیاد این موجودات نیز گردیده است.

معاونت امور شهری و محیط زیست شرکت عمران، آب و خدمات کیش

رستوران سای دا
SAYDA
انواع غذاهای ایرانی و دریایی
با کادری مجرب و باسابقه
آماده عقد قرارداد با شرکت ها و موسسات
آدرس: کیش- بلوار خیام- خیابان باباطاهر TS 44 تلفن: ۰۷۶۴۴۴۴۰۴۰۰

اقتصاد کیش روزنامه
پرتیراژترین و با سابقه ترین نشریه جزیره کیش
گسترده ترین شبکه اطلاع رسانی داخلی منطقه آزاد کیش
۴۴۴۲۴۹۶۹
۴۴۴۲۴۹۹۹